kommelse. O, min
Gud, betänk dig väl
innan du det göra
med din fare, bring
i ditt eget hjärta, och
betänk dig väl, innan
du går att leka med
den heliga Ord som Herren
tur kan att hålla
no fördöma. Säg dess
Ord är för liga att
leka med, men den
som vandrar i Mörkret
för den icke, den måste
gå som likgjorde flugan
bum, Ordslägaren
och ligger sedan
och jämmerlig och
skriker ro ryggg
med a förrädiska

4. Januari 1859.

Attefångs Text Ps. 43:5

Hvad bedröfvar
du dig min själ
och du så ändlig i
mig? Hoppas
på Gud, ty jag
skall ännu tacka
honom, att han
mitt ansigtes hjälp
och min Gud är.

Vår utlagda heliga
Text, innehåller
återigen en uttryck-
telse af David, min
ka stunder man
vi alla tala ty hela
43 Psalmen, innehåll

Vemodig klagan
öfver det arbetiga
folket, en klagan
öfver hemliga fall
uppenbarade finnes
som hata hanom och
stå efter hans ärgerna.
David hade ty många
fiender som hatade honom
af hjertans grund
för hans Christendom
hvilken han finnes
unfägo för sitt namnes
De ogudaktige hatade
honom, emedan han
bestraffade dem, för
deras Ogudaktighet

lefverne. De samma
fått blefvo åfven
Prafetenna hatade
af det Agnadaktiga
folket, som icke ville
höra några straff
predikningar. Af
samma orsak, blefvo
åfven de Christna
hatade och förföljde
af Judar och hedn-
ar, ty de kunde icke
vända tysta eller stym-
ma hedningar som stäl-
la intet. I början
brydde jag ingen
om länsmännen

medan de kallo sig troende
och hata dårnas, men när
de började predika om
den Uppstånde Christus
blefvo de genast anfallnade
af den Utvalgna hopen.
Men icke alltid kan
man tala, ty de Christna
som hålla sig inom
det hata dårnas. Efter hafva
hatade, eftersom de icke
flyt samqvets friedan.
Ty genom kan icke
tala den samma Christ
endanes, den nu
uppenbara sig i hvilken
som som hålt. David
talar i 4:de psalmen åfven
ett arkigt folk, som

medan de kallo sig troende
och hata dårnas, men när
de började predika om
den Uppstånde Christus
blefvo de genast anfallnade
af den utvalgna hopen.
Men icke alltid kan
man tala, ty de Christna
som hålla sig inom
det hata dårnas. Efter hafva
hatade, eftersom de icke
flyt samqvets friedan.
Ty genom kan icke
tala den samma Christ
endanes, den nu
uppenbara sig i hvilken
som som hålt. David
talar i 4:de psalmen åfven
ett arkigt folk, som

[illegible]

ikke vill hålla tala [illegible] na
[illegible] fättning. Då [illegible]
David på [illegible] tid anfägo för
en Skrivtare [illegible] hans de
ikke det anlega falke t
tala hans [illegible] predikning
[illegible] de merkte, att de [illegible]
vill tala andra, [illegible]
[illegible] det vill säga: "Kåkar [illegible]
dig fjell", [illegible] Christen
talar, då han hämnas
efter de fanglåta mun
[illegible] Johannes [illegible]
de Tyrkerna ikke straffa
[illegible] emedan han

Kungörelse

De skyldige anmanas härmed att draga försorg derom, att de sig rätt, eller genom sina laglige ombud, medelst pröfningens läggande öfver alla de wilja undgå, att förfumlige behandlad och straffad. Kongl. Brev

Utsf. d. 24/6

var i åtfrågo i fitt lefnad fatt, men han blef i det fallet beskyld för andelig hägnad och förmodligen anredning och uppfordrade sig fjelf att samma fatt blefwa Christus beskyld för andelig hägnad, när han förkunnade hederligt talk. Ty Farisee dagaren hade hans hafwa djupare blutyder ej. Han hafwa

den andeliga hög-
färd djefulen sätt
sig och [illegible]
det samma
[illegible]

Christum: "Du är en
Sanstanit och kapuen
djefulen." Det vill säg
gör du är andeligen
högfärdig: du är för dig
selv för hätne och
ej inga sådant snäk
fåk åfvan du vänd
hära af sina fiender
och ärbie; dig är
Men nog hära sam
ma snäk af vänd
kapuen: Han kapuen
djefulen: han är upp
blåst af andelig häg
färd. Han fördömer
dig, och hemämmer sig
self.

Franciscus David
blef som andra Profe-
ter och Kristnings alla
Christna hatad af det
andaktiga folket.
Han klagar derföre
för dem i Psalmer, åfven
för sina fienden, åfven
utförligt och ödmjukt.
Han säger i en Psalm:
Mine fiender äro flere
än håren på mitt
huvud; och de som
mig hata utan skuld
äro flere än fienden
hafvet, men just
de göre, att rätt

Ej läsbart

Ordens Skallsom omnämnd
i Oskarsmässa 1844

fick David att vara
M... lib 1841

Tjänaren David blef
fäldes merke ligen
anfånad af djefvu
len; och det syntes han
hans ord, hans be
kymmer, hans ångest
han sjunk ej ned af
hjerte ångest. han kun
de icke hjelpa någon
frid, ej själ frid. Egen
rättfärdighetens plågade
han, och vi skulle
icke förmå hålla detta
med tårkerkt, om vi ej
klagade öfver djefvu
lens anfektningar.

betraffade andra
sätt han åfven dje
vulen till finde; ej
djefvulen tål icke
att någon understå
sig att störa den falske
samdöfs friden!

Anteckn.

... J. Jonnes dåp och Hedvig
... Johannesson & M. Ekengårds
... dåp den 19 Okt.

vi kunna väl säga
med rätta, att det är
Guds anda som hag
de ängerfulla och
halfändiga, kvinnor
en jung som är ej
Guds sinne; men Guds
anda plågas icke
med sammetsgnal och
hjerte ångest. Utan
det är egentlig en
egenrättfärdighets
djefvulen som plå
gar de nämnda med
sammetsgnal och hjerte
ångest. Sådan

och David aftu erfar
Men lika som det är
det äfven, att djef
len icke anfäktas nå
gon af den jung som
kanske, som ej gå
med tankar, ej
och genningar. Det
det är alltså de

vänskap, som dig-
nilen anfäktats och
plågas med samvets
qval och fyra de
ängsliga dagar, detta
tillstånd var han då
hans hjerta hos Hr. Pastor
det var en af de sa-
marka stunder
som en christen efter
får erfara. David
tänkte sig då hemma
att det var hans själ
som var ängslig och
bedrövad. Men han säger
till. Hvad bedröfvad
var du dig min

fjäl ock är så analog i
sig. Ett kan medveten
de hjärnan hans fighan
fjäl som en [illegible]
Person än han fjäll.
Han talas med fick
fjäl i hjärn mäder
annan person, och
der kunden hans ca
på Gud. Huad är det
alltså, som göt fjäln
så analog hos en nätt
Muniska? Det är en
förfärlig kamp och
strid emellan Michael

Stockholm den 1/9
18 [illegible]

och Fraden, det är
en strid emellan den
Heliga Ande och den
onde anden. Det är en
strid på liv och död
i Andens rike, denna
strid är alldeles alle-
gningslig för dig, som
inte är född af Gud
och Anda. Den som är
min — ~~[illegible]~~ — som är
min, som inte
lägger sig på hvarken
Andens eller Lagens lyhet
i sina, ej heller

nu awarligen, att sjungandet samtliga
Umeå Församlingen uppfore sina
Pajala Capra Församling, blifvor
Kogens undervisning, Lärare och Spär-
Cantor och Klok Fallen, der-
att detta blifver på de
genom underteckna Forandstalande avsatt
den 29 Juni 1844

Ren och begynnelse
hvad det hvilken
med Satansanfäkt-
ningar: ty den fan glö-
ja Menniskan brygg
ig icke om hvarken
Gud Himmel eller Helve-
te, utan går den breda
vägen natt och dag
utan tro dess hän-
flugas: hon förlustas
sig: finliga näjeskvad
spridiga tid fördrif
det som makat
sjuken, eller

gadt. I ett ögonblick det
tycks han efter sådan
fyllerier, dryckenskap
och slagsmål, gnomlåtar
hag fått dem, musik
och kortspel: han måste
tillfredsställa alla sina
lustfyllda begärelser så mycket
som det gjorde honom lätt.
Och medan han så lever
i sin gen dag, kommer
Saturnus en fattningar
inga samvetsqualer
eller hjärtekänsla

beröra honom, ty det
verkligen anfaktas ingen
av sina vänner som
gjorde honom med tankar och av
gerningar. Men David
som var vänt, han hade
stundom samvetsqual
och hjärtesmärtor, han
fick vara arlig, han måste
då liksom Nymanna
sin egen själ att hoppas
uppå Gud. Detta David
samtal med sin egen
själ hans lidande
beskriver det: vila a
ören, men det kunna

Deraf att David ned-
sir Sjöl mente någon
ting hält annat. Kungörd
och hvad
vi förstå
med Sjöl
David
Sjöl hade
namligen
sitt Jäte
i hjertat
Men väl förordnad, Onsdagen den
Sjöl sitter och
Mening det hvilket härigenom
i hyfvens
det nian Juni 1844.
Ett Tjänsteftet negerar
och detta Stora Tjänsteftet
som alla kommunala

Magistrat tagit till
råds huruledes lig a ting
är förbjudet att
leder till en gång
Magistrat
Men vi
Kunna
Men
Sjöl, en
den, som sitter
i Skattlängan
Skulle här
nu finnas någon

Jäl Jans Kärnes
fig arg lig likfom dana
han lis rita alt Gud
ande ayh verldens lände
arg i hans ayh stred
ut i hans hjärtt det
is en stridt emellan Ni
chäll ayh Draken
uth de fär hjälp
rändsfriden hans
dera hoppas, att den
stora hoppas, att den
ytkastad Draken blifver
simpel sitten de hafva
ike hafva nog av
stridt med djefulen
verldens ach sitt egett
sätt, de äro sig så ängt
stora fiender, som